

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

M Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Mitti sanguis dicitur cum sit plebotomia. Similiter sanguinis missio fit quando quis iugulatur. *Cor. Cellus li. ii.* **Mitti** sanguis debet ex brachio. *Ide.* Sanguis nec in caua vena mitti nouum no est.

Mites teste *Bug.* dicuntur qd improbitatib⁹ cedunt z no resistunt malo sed vincunt in bono malo. *En* z p leni cle mite ac matusero accipit mites. *Lu* p rariu est imitio. i. asper seu crudel. *Virg.* Immitis acbilli. *Qu* q ponit p rāquillo: z imitis p pceloso et inquieto. *Ide* lib. ii. **Mitis** et in morem stagni placideqz paludis. *Apul.* Erat em turbidū atqz imite pelag⁹. *Qu* qz p maturo. *Virg.* Sunt nobis mitia poma *Lacta* neqz molles. *Pl.* Immitia adhuc z cruda poma.

Mitico is. matusco. *Pl.* Et fere domi educatqz mite sunt. *Aliq* trāquilloz. *Apul.* Conflacescunt fluer⁹ mare mitescit. *Aliq* maturefco. *Pl.* Reliquoz p mox velocitas cito mitescētū trāsuolat.

Mitigo as. pe. cor. placo. qm mite ago. *Lact.* li. iii. **Do** nec rursus penitētia ppli mitigar⁹ liberaret eos a feruitute. Et mitigare: maturare est. *Lact.* lib. iii. de rep. *Qu* qz autumno terras ad accipiendas fruges relaxantur a fistula maturitate alia mitigauerit/ alia toruerit. *Diuis* cōpositū est cōmitigo: de quo supra.

Mitra: dicitio barbara q significat quoddā caput ornamenti genus: pūmo apud *Therios* deinde *egypti* syri/ phugij z lydi qd vsi sunt. Erat em pile⁹ incuru⁹: *Qu* qz p muliebri corona ad ornatum capitis adolefcentulaz accipiat: ex qua pendebat fasciole que p hila dicebatur: quoniam filioz instar dependere. *Die* ro. in *Est.* In die illa auferet dominus ornamentū calciamentoz/ z lunulas/ z torques/ z monilia/ z armillas/ z mitras/ z discriminalia/ z periscelides zc. *Mo* stri quoqz pōtiffices mitris vtunt: cū rei diuine operā dant. Et apud *grecos* modū cōterta ad latera defendēda sumit. *Diura* etiā apud *perfas* sol dicit. *Sta.* li. i. *Te*. *Indignata* sequi torquentē cornua mitra.

Mitella diminutiua: parua mitra. *Virg.* *Lopa* syrica caput graia redimita mitella.

Mithylene es. pe. producta: et *Mithylen.* arū. vbs in *Lesbo* iuxta *Therymna*: a cuius nomine nūc omnia insula mithylene appellatur: in qua olim due fuere nobilissime ciuitates: hec videlicet et *Therymna*. *Hac* eandem insulam pūde *Lesbon* dicitaz volunt ab vrbis nomine: que in ea potentissima fuit. *Har.* *Cū* tibi no ephesos: nec sit rhodos aut *Mithylene*. *Dicta* mithylene: vt *Diodo.* lib. vi. scribita mithylene machari filia. *Hec* nunc *Detallina* dicitur vbs clara *Pyttaco* et septem sapientibus vno/ z *Alceo* poeta: et *Antimenide* fratre eius: et *Diophane* oratore et *Theopane* rerum scriptore: qui magno *Pompeio* admodū familiaris fuit. *De* hac scribit *Cicero* libro primo q magnificenter et eleganter edificata fuerit: sed no prudenter postitā: in qua auster cum flat/ homines egrotāt: cū ebrius/ rursus: cum sepēterio/ restituantur in salubritate.

Mitterim: insula ultra butāniā sex diez navigatione: vt lib. iii. *Pl.* scribit: in ea cādūm plumbū puenit.

Mitridates pe. core. rex *Ponti* fuit: vi magna z corporis: vt sex iuges equos regeret: quinquaginta gētū ore loqret. *Hic* dissidētib⁹ romanis/ sociali bello *Mico* medem bythinia *Triobarcanem* capadocia expulit. *Begia* insulasqz omnes excepta rhodo occupauit: sed postea a *Sylla* apd dardanū fufus: z a *pōpeio* vict⁹: tādē a *pbarnace* filio i turre obfesus/ venenū sūpsit. *Qu* qz id tard⁹ biberet: qz aduersū venena multis antea medicaminib⁹ corpus firmauerat: inmissū pculsozem gallum/ cito eū auroitate vult⁹ territū reuocauit: et i cedē suā manū trepidatis adiuit. *Alit⁹* etiā *mithydates* qui regi *mithydati* buticeptas collegit:

unde ait: *σας βροϋου επιτολασ εθευ μαδσ κ πολλοκισ ου μορον λειροηλοσ ιεουρ το μιασ χαριϋ ουλλα καιωσ ηλεμορικου φρομιμαλοσ εχουσασ χαρακηρα.*

Mitridaticū: vnguentū antidotūqz ex reb⁹ liij pfitur: z nunc vulgo auctoris noie vocat mithydatum.

Mixtarius: vas quo vini aqua miscemus. *Lucil.* *Ar* ceus aut gemina longus mixtarius ansa.

MS Ante A

Mna grece mina latine: vide in dictione *Dina*. *Mnemofyne* pe. cor. memoria significat. *Latul.* *Duo* mosynon mei sodalis: id est monumentum.

MS Ante O

Moab: *Arabis* ciuitas: q et *Areopolis* nomia. *Quo* etiā nomine vocatus est filius *Lot*: a quo *Doabi* te: Vocatur autem *Moab* ex nomine vrbis z regio. *Do*ro ipsa ciuitas quasi pūm vocabulū possidet: *Rabbat* moab. i. grādis moab.

Mobilis: qui facile mouet: a quo mobilitas. *Virg.* *Quo* no aliud velocus vllum *Mobilitate* viget. *Quo* qz cōtraria sunt *Mobilis* z *immobilitas*.

Modus: que ratione significat: id est mensurā siue formā. *Ratio* pō iubet ne quid nimis/ sed omnia cū moderatione fiat. *Unde* quomodo z quemadmodū dicitur: id est que rōne. *Et* admodū p satis: quasi p rationē et prope modū fere: quasi parum ab sit a modo: hoc est a ratione. *Et* mirū in modū/ maiorē i modū: quasi vltra rationem cōmodū/ aptum/ conueniens: quasi cum modo z ratione. *Col.* lib. ii. *Est* autem modus in siccadō sēno: vt neqz peraridū neqz rursus viride colligatur: id est forma. *Ide* lib. iii. *In* q serobe destinaueris nuce serere: terrā minutā in moduz semipedis ponito: id est mensurā. *Et* mod⁹ dicit quātitas: vt apud eundem lib. ii. *Atqz* rursus in sole siccata: z mox refrigerata receditur: si maior est mod⁹ in horreo: si minor/ in vasis oleariis fallamētariis. *Interdū* modus dicit finis seu euctus. *Iuu.* *Im*po hitqz modū sapiens z reb⁹ agēdis. *Virg.* li. iii. *ene*. *Sed* quis erit modus: *Interdum* dicit *Lonus*: que a *grecis*. *οδο* y *οδο* p *βον* gongos dicitur.

Modo quando habet o finalem cor. significat tempus presens vel mox preteritū/ vel nondū preteritū/ vt statim futurum: vt *Do* id ago. *Terent.* *Do*do ait/ mō negat/ modo dicebā/ mō veni/ modo faciā. *Aliq* ponit p longo tpe ante. *Ter.* in *Eu.* *Edudū* modo. *Abi* *Do*. *Pora*: *Do* aperre p tēpore pegerito dicitur esse: id est qdudum. *Mag* qui vitauerat virginē: nō modo sed longe ante veltē mutauit cum eunuchophedrig. *Hinc* fit *Quomō* amodo/ postmodo. *Do* nūc itē. *p* duntaxat tūmodo. *Lin.* *Eu*ctus bellim⁹ miserabilis: dūmcatio finē fecit: q nec acie certatū est z tectis modo diruptis alterius vrbis duo populi in vñ confusi sunt: id est solum. *Itē* significat quod lingua vernacula dicimus *purche*. *Ter.* in *Pbor*. *Si* des modo vt tacere possis. *Virg.* lib. iii. *Si* modo quod memoros factū fortuna sequatur. *Hinc* z solūmodo/ tūmodo et amodo: quod significat posthac. *Apul.* *Et* nemo me amodo tā mane egredientē solūm videbit. *De* si pducta vltima syllaba pferat: datius vel ablatius casus est a modus.

Modici: paruū ac pusillū. *Apul.* *Modico* labore facti. *Sic* imodici/ p magno ponit. *Col.* *L* *Licinius* damnatus est: quoniam i magistratu rogatiōe tribunitia quā pmulgauerat/ i modica possidētū libidie trāscēdit. *Et* modici pauci. *Plau.* *In* angipotu turba ē: domū modici introfert. *Sic* imodicos dicitū ples. *At* rias imodicos arcat imaginib⁹. *P* *Propie* tamen modicū dicitur: non quōd cui aliqd sit iminutū: sed q

excedat modū: & modestū est temperatū. Plaut. Cui animus modicus cōtinēs expers ambitiōis. Hinc modicus aduerbiū significat paz. Idē. Edepol id modicū curat. **Modice** pō temperate. Idē. **Modice** sapiens. Immodice nimis vltēperate. Col. li. v. magis cōducere agricolę frequētē id potius immodice facere. **Modulus** diminutiū a modus: & ponit. ipsa cōpositiōne & cātu: qui etiā modulamē dicitur.

Modestus: a modico. i. temperato. Unde modestus: cum modo & temperate. Terē. in Dbor. Animus q̄ modeste itēteferat. **Har.** Nō eos optime vixisse qui diuitis sine vixerunt: sed qui modestissime.

Moderos: aris. rego: modum pono. Et tā actō q̄ datus iungitur. **Sal.** Fortuna cuius libido gentibus moderatur. **Plau.** in Cur. Lingue moderador est. **Huius** cōpositum est imoderos: antemoderos. **Dicit** et **Dodero** as. in eadē significatiōe. **Sal.** Abi hoc exemplo p̄ senatus decretum cōsul gladium adduxerit quis illi sine stauerit: aut q̄s moderabit? **Moderator** rector/gubernator. **Lice.** lib. i. **Tul.** Si hęc nata sunt vt platonū videt: vel si semper fuerunt: vt Aristoteli placeat: moderatos tāti operis nūmeris sicut mentē hoīs: huius eā nō videas: vt deum nō vides: tñ et deum cognoscis ex operibus eius.

Modestia & moderatio hinc habet ordinē: q̄ modestia fundamentum/soliditas et basis ipsa virtutis est: ex qua gignit moderatio q̄ temperat aurigatq̄ modos in factis & dictis: & ceteris talib⁹ q̄ agendi officio vtitur. **Lice.** li. i. ad **Heren.** sic modestia diffinit: q̄ sit in animo cōtinēs moderatio cupiditatum.

Modifico: mensurā & modū capio. **Hel.** li. i. **Cōp̄he** sa autē mēsurā herculani pedis s̄m naturalē mēdiorū oim inter se cōpetentiā modificatus est: atq̄ ita hinc collegit quod erat cōsequens: tanto fuisse herculem corpore excellentē q̄ ceteros alios: quāto olympicū stadiū ceteris pari numero factis anteiret. **Hinc** modificatio p̄ temperatura.

Modulo: p̄. cor. mēsurō/sue cū mēsurā & numero rōne cōpono. **Hel.** Site subtiliterq̄ ratiocinatā p̄rbagorā p̄m dicit in repentiā modulanda q̄ stat⁹ lōgitudinū eius p̄stāria. **Virg.** Carmina descripti: & modulās alterna notauit.

Modius: mēsurę gen⁹: duo & viginti sesteria p̄tinēs. **Hinc** semodius/bimodius/trimod⁹: et bimōdi. **Col.** lib. ii. Eadē quattuor modis: nōnunq̄ trib⁹: etiā duobus ac semodio iugerum occupat.

Modiolus cum accentu in antepe. diminutiū. Et est quarta pars modū: quo etiā nomine dictū est parua vas quadratum ad hauriendū ex puteo: aut lacu: aut flumine aquā. **Dor** autē modioloz (vt est apud **Frōtinum** de aqueducibus) alius rogatorius/alius acceptorius: vt multis locis intueri licet. **Ticr.** Ita cū rota a calcātib⁹ versabit modiolū pleni ad sūmū elati & rursus ad imum reuertentes: infundēt in castellum ipsi per se quod extulerunt.

Mecb: adulter: greci em̄ μοιχαλῆς mecbā: hoc ē adulterā dicit. **Plau.** i. **Am.** Illa illū ceter viz suū eē q̄ cū mecho est. **Donis** tñ p̄ q̄m q̄ inboneste p̄ libidinem peccat: a quo formatum est verbū **Degbor** aris.

Mēnia: a muniendo dicta sunt. **Ceteres** em̄ oe & u in differēter ponebāt. Et pp̄ie dicunt que vrbē cingūt. **Virg.** Et mēnia p̄dimus vrbis. **Hec** vrbis tñ sūt: sed etiā munitiōnū/castroz/ & alioz edificioz. **Plau.** **Prohibētq̄** mēnia alia: vnde ego fungar mea. **Hinc** sic submēnium: quod est sub mēnibus.

Mereo ea: mēstus: vide in **Dereo**.

Mēna puincia scribit cū oe diph. in ea sunt **Dardani**.

Moes & triballi pontoz cōtermini scyrbz. **De** hac supra dictione **Dessa**.

Moga pumū dicebatur: q̄ postea **Lapadocia**: nunc ea

tem **Cesarea** a cesare: vt refert **Iosephus**.

Moguntia: opidum trāsalpinę gallię.

Mola e. dicta est: qua veluti mole quadā frumentum/le gumina/alieq̄ res terunt: q̄ eorum motu eo cōiecta moluntur. **Unde** mole frumētarię: mole fabarię: mole olearię dicuntur. **Precipuus** eius vltus est in mole trina. **Molas** antiqui ab affinis affinarias: als a manu manuaras/a trudendo **Trufatiles** appellabant. Et latine quidē mola: grece μολοσ: vnde **Athylā** sine mola factum ex tritico. **In** molendinis superiorum metā/inferiorē catillum vocāt. Et mola mādibula dicitur: siue maxilla. **Hiero.** in **Psal.** **Molas** leonum confringet dñs. **Item** mola: caro informis & inanima in vtero matris: ferri ictum & acie respuens: que sicut menstrua vt partus. Et licet his quoz accidat que coitu vtunt: quotiens menstrua vitiosa sunt: aut semen viri ad formandū fetum debile est atq̄ ineptum: frequētē tñ bis accidit q̄ a coitu abstinet solite als coire: quales videt sunt. **Sit** em̄ q̄m in mulieribus tumor: p̄ter naturā & semē cū sanguine mirtū indurescit in carne: huius aliquādo ex solo spū fit mola que mouet natura teatate eā expellere. **De** hoc **Aristo.** lib. iiii. de generatione animalū: cum ex humore crudo conceptus sterit: tunc mola gignitur: idq̄ in mulieribus merito: aut solis aut maxime p̄terea. **Mola**: a molito sarre: dicitur sar costum & sale sparsum/ q̄ eo molito hostie aspergunt. **Apud** antiq̄s post glandes & arbuta vltus sarris in honore fuit seruatum: tantum vt sacrificiū nō fieret sine sale & sarre. **Virg.** Sparge mola. **Hinc** in mola as.

Molar: substantiū ge. mat. dens maxillar: est a mola. p̄ maxilla deductū nomē: q̄ cibū a ceteris dētib⁹ cōfractū ipsi molūt. Et molaris ē mole fragmē. **Quid.** li. riii. met. **Aut** comes inq̄t ero dicit: de traxit molarē sustulit. **Sta.** li. v. the. vltiq̄ sudes fractiq̄ molares. **Molar** p̄o adiectiū: vt lapis molar: ex q̄ mola fit. **Hic** q̄dā pyriten vocāt: q̄ ei in sit plurim⁹ ignis: que pyr greci dicunt: vel a frumēto q̄d pyron noiant. **Est** & al⁹ pyritariū gen⁹ από τῶν πυρρός: hoc ē ab igne nostri vltus: vel lignariū lapidē appellāt: qm̄ clauo vt altero lapide percussum scintillas edit: q̄ sulphure ex cepte aut solis: mira celeritate ignē trahunt.

Molaris a. um. q̄d ad molā p̄tinet: vt **Alm** molaris q̄ vtinur ad molā. **Lato.** **Molarium** affinis vnam.

Molo is. moli multū et molitū: significat molā trabo. **Lezar** lib. rir. **Trium** mensū mōlita cibaria sibi vntū queq̄s domo efferre iubent. **Molere** etiā subagitare vt ilib. **Judicū.** **Sansonē** clausū i carcere molere fecerunt. i. (vt tradit **hebrz**) cū robustis mulierib⁹ eā coire fecerunt: vt ex illa robustis plē susciperēt. **Ambro.** lib. **De** p̄. **Discite** o viri qui alienā permolere queris vroz: cū serpētis sibi asciscere cupiat cōtubernium cui etiā cōparādus ipse serpenti sit. **Dor.** in ser. **Per** molere vroz nollē laudari inq̄t. **Trālatio** supra a mola. **Mā** cū frumentū demolūt: mola q̄ sup cacylum est circūuolūt: sic in patrāda re venera vir mulieri incūbit. **Huius** cōposita sunt **Lomolo**: simul molo. **Lactā.** de opi. **Lōritos** & cōmolitos dentibus cibos colligit: & globatos i sua depmit: & transmittit ad ventrē. **Emolo**: p̄fecte molo. **Amb.** **Cogitationes** exquirere et quasi emolere muneris habet. **Permo**: lo: de quo paulo ante. Et hęc pe. cor. habent.

Molito: pe. cor. q̄ molit: vulgo molēdinari⁹ dicit. **De** litura apud **Di.** lib. xv. sumit p̄ ipso molēdi actu.

Molendinarius: molēdini opifer. **Molendinarius** a. um. quod ad molendinū pertinet: vt **Mola** molēdinaria. **Pau.** iureconsultus negat a sinā molendinaria ea appellatione contineri.

Moletrina pe. pd. a molendo. **Pistrinū** olim dicebatur: quo tpe tundeant frumenta: nō molebantur.

Molucru pe. cor. lignu quadratu quo veteres immola-
 bat. Et molucru quo mole verrunt: qd greci $\mu\omicron\lambda\alpha$
 $\kappa\rho\omicron\upsilon$ dicunt. Ite tumor ventris qui etiã virginib⁹ ac-
 cidere solet: molucru vocat. **Afra**. Virgini tã crescit
 veteris q⁹ gravidę mulieri molucrum.

Moles: res magna et magni ponderis. **Arg.** Totãq⁹
 infusa partus mens agitat molē. i. magnitudinē mū-
 di. **Col. lib. iij.** India perbibet molibus feraz mira-
 bilis. **Qu** ño que magna sunt: difficulta esse cōsueve-
 runt: capit quãdoq⁹ moles p difficultate. **Arg.** **A**u-
 te molis erat romana condere gentē. Et in mari mo-
 les dicitur quotiens excludit aqua. **Accipit** p motu
Idē. Inde gyã ipsãq⁹ ingenti mole chymera. **Conse-**
quitur. Et a mouendo dicitur moles.

Molestus dicitur qui alicui grauis est: nec sine eũ qe-
 re. **A** q molestia: sollicitudo et grauitas. **Ter. in An.**
Dulta molest⁹ et certe fuero: atq⁹ aio moē gessero.
A molestia fit cōpositã p molestia. **Et. li. iij. tus.** Alij
 metũ p molestiã appellabãt. i. anticipationē molestię
 quasi metus sit pgrũ duxq⁹ molestię future.

Molestus molestas: molestia afficio: et quasi molem af-
 fero. **Dodest.** **A** aurelio sempromo fratre meo ne
 minē molestari uolo.

Molior iris. a mouēdo vel moribus: significat moueo.
Liu. lib. iij. **M**ōres moliri sua sede paramus. Et
 moliri est vel ingenio vel corpore ad aliqd agendũ mo-
 ueri. Et p varietate appositũ exponi solet. **M**ã moliri
 classem est parare. **Arg.** **L**assimos sub ipsa antan-
 dro et pbrycie molimur mōibus idē. **Moliri**: iter ē
 peragere. **Idē**. Inde datũ molis iter. **Moliri** habe-
 nas ē gubernare. **Idē**. Et manibus molis habenas.
Moliri: insidias est meditari aut tēdere: ut lib. j. **He-**
or. **I**nsidias auib⁹ moliri: incidere vepres. **Apu.** **M**ã
 mibi molunt insidias. **Moliri**: arcē est extruere: ut
Moliri arcē. **Luius** cōrariũ est demoliri. **Moli-**
ri morã: est morã facere: ut **Moliri** ve morã aut veni-
 endi poscere causas. **Moliri** iacula est iaculare. **Idē**.
Ipsē pater media nimboz in nocte corulca fulmina
 molis dextra. **Moliri** bella ē belligerare. **Col. i. p̄a.**
Qui bella molis: armoz et militie gnaros adhibeat.
Moliri etiã simplr postã significat iuenire. **Plau.**
Aliqd moliar q̄ me hoc discrimine liberē. **Ad** etiam
 machinari dicitur. **Aliqñ** conari. **Bug. li. j.** de ci. dei. **A**ir
 opus caueã tbeatri lenatũ pstruere molitē ad hac
 dispositiōe et cupiditate cōpescunt. **Aliqñ** opari vel fa-
 cere. **Et. li. j. Tuf.** **Q**uaz altera quã nos incolimus
 suberposita ad stellas septē: vñ horifer aqlonis stri-
 dor gelidas molis nives. **Col. lib. ij.** **E**t ideo minoz
 bus aratris molunt. i. operant. **Aliqñ** passiuē moli-
 ri p retardari. **Liu. libro. vij.** **D**aciamur molimur
 subiciuntur. **M**ã cōposita sũt: **Molior**: recedo. **Ad-**
molior: supra molior: siue supra pono. **Plau. in Ast.**
Abi sacro manus sis admolir⁹. **Demolior**: destruo.
Remolior: remoueo et a conatu reuoco. **Sueto. de**
Aug. **Q**uidã pcellus eo se inhibitiã ac remolitiã: quo
 min⁹ et destinaret in p̄cipitiũ pelleret.

Molimē pe. p. qd et molimētũ dicitur. qd molimur et cona-
 mur. **Hiero. 5 Joui.** **A**tile rat⁹ sũ cãcta molimia ei⁹
 qñ instructã acie ñ me. ponere. **Silen.** **D**agno tã mo-
 limēro ac ppetuo sono. pcedit. **Hinc** emolimentũ p

Mollitener: nõ durus: a mouēdo: quasi mo- (utilitate,
 bñ: q in quãcunq⁹ parte facile trahi ac moueri possit.
Quint. de signis loquēs: **I**llius opera dura: mollio-
 ra butus. **Arg.** **Q**uid nemora ethiopiã molli canē
 eis lana. **Inde** fit cũ boie iunctũ: mō vitupationē mō
 laudē denotet: ut molle ingenium: qd facile dicitur. **A**
 moll hō. i. effeminatus: nõ severus: nõ fortis: nõ p̄ta-
 ris animi: **Per** trãlatiōz dō qñ ea q tenera sũt. p vo-
 luntate nostra facile tractamus: et quocũq⁹ lubet duci-
 mus: moll quãdoq⁹ p vomito sumit. **Arg.** **B**elgi-

ca vel molli melius feret effeda collo. **Quãdoq⁹** p fa-
 cili. **Idē**. **I**uuat ire iugis qua nulla prior: **Castalium**
 molli diuertit orbita diuo. **Quãq⁹** p maturo: ut **Sat-**
 nobis mita poma castaneę molles. **En** mollia vna
 dicunt. i. defecata et asperitate carentia. **Quãq⁹** p Re-
 ribili. **Idē**. **E**st mollis flãma medullas. **Quãdoq⁹** p
 oportuno ac tepellitio. **Idē**. **S**ola viri molles adit⁹
 et tepora nois. **Quãq⁹** p remisso cōtemnēdo. **Idem.**
Tua meenas band mollia iussa. **Quãq⁹** p suau ac iu-
 cundo. **Idē**. **D**ollesq⁹ sub arborē somni. **Quãq⁹** p
 placido. **En** et mollio: mollitudo: mollities. **Cō**posi-
 tũ est p̄mollit: qd est valde molle. **Ter. i Adel.** **P**aula-
 tim plebē p̄mollē facio meã. i. mibi fauent.

Mollitudo: placiditas. **Cicero.** **L**enitudo oratiōis mol-
 litudo copozis.

Mollities q et mollitia: idē qd mollitudo: **Quis** et tma-
 lū p effeminatione aliq⁹ capiat. **Sal.** **S**ed inertia et
 mollitia animi alius aliq⁹ expectãtes cunctantini.

Molliter: placide: equo aio. **Lice.** **Q**d ferēdũ est molli-
 ter sapienti. **Aliqñ** significat delicate. **Ter. i Adel.**
Aedepol s̄riscete crastini molliter.

Mollitulus diminutiũ. **Ambro. li. j.** offi. **S**ed ut mol-
 liculum et infractum: aut vocis sonum: aut gestũ cop-
 pozis nõ probō. **I**ta neq⁹ agrestem aut rusticam na-
 turam imitemur. **Plautus** p tenello et delicato po-
 suit: inquit mollitula es.

Mollis is. iui. vel molli. itum. placio: molle reddo. **Bel.**
Sed postea cũ **Brundisii** aduēta rem⁹: mollitq⁹ es-
 sent vñt mario: punctat⁹ eũ ego sũ qñã illa ratio eẽt
 paucioris sui. **Sal.** **L**oca amgna voluptuosa facilem
 ocio feroces militũ aios molluerãt. i. effemauerãt.
Mã cōpositũ est emollitio: qd est valde mollis. **Pli.**
Quẽq⁹ emolliri op⁹ sit: anferino adipe curantur.

Mollitico as. et mollificatio is. eundē significatiōis sũt

Molleo is. moll aut placat⁹ fio. **Claud. li. j.** **D**itiq⁹ se
 ueri ferrea lascius mollicat corda sagittē. **Hinc** cō-
 ponit remollesco. **Duo. li. j.** **D**etam. **P**recib⁹ nũ-
 mina iustis **Ticita** remollescũt: si flectit ira deoz. **Le-**
far. **A**nũ ad se om̄ino ipozituri nõ sinũt: q̄ ea re ad la-
 borē ferēdũ remollescere atq⁹ effeminari arbitrant.

Molletra: pellic ouina.

Mollitina pe. p. vestis a mollitie.

Mollusca: nus: a mollitie dicta est: q̄ ceteris om̄ib⁹ nu-
 ctibus mollior sit. **Plinius.** **D**ollusq⁹ putamē rum/
 pentes. **Fertur** molluscum nucem e **Perfide** fuisse
 transatam. **Fallitur** **D**acrobus: exstimans pomũ
 esse: quod vulgo persicũ nominatur.

Mollosa regio: pars **Epyria** **D**olosso pyrrbi et **An-**
dromaches filio noiata. **Hinc** mollossus a. um. **Scri-**
bit **T**heopompus fuisse. riii. epyrotarũ gētes: e quib⁹
 celeberrimi fuerunt **Chaones** et **molossi**. **Duo. li. j.**
Detam. **N**ec cōtensus eo est missi de gēte mollosa.
In ea nascebant boni canes. **Arg.** **N**ec tibi cura ca-
 nã fuerit postrema: sed vna **Delos** sparte carulos:
 ac rēq⁹ molossum **D**afce sero pingui.

Molossus pes: dicitur est ab e⁹ patrie saltatiōe. **Et** q̄ eo
 metri genere odas in tēplo iouis laudē canere plue-
 uerunt: in memoriã molossi filij **Dyrrbi** et **androma-**
chea: quo postea fecta molossia dicta sũt.

Molochin color: q̄ i purpurã inclinat: q̄ maluz flori si-
 mil sit qñ malochin⁹. **Græci** em̄ $\mu\alpha\lambda\alpha\chi\eta$ maluz
 dicũt. **Hinc** malochinari⁹: molochini coloris isecroz
 ut est apud **Plautũ** **Lecit.** **L**arcastina molochina.

Momentum proprie significat epigram quamquãdã muta-
 tiōe et bene indubitat: quod greci atomũ vocant.
Var. **D**omiti tēposis vterq⁹ discessit. **Idoc** apd ve-
 teres etiã momen dicebatur. **Luc.** **D**omine si a par-
 uo possunt impulsa moueri. **Hinc** quocũq⁹ minimũ
 potest momentum appellari. **Pli.** **P**ossunt et cõbustę
 ut cinis eaz bibat i vino addito resisse momento.

Momentaneus a. um. quod est caducus: et quod facile mutatur ac deficit.
Momentarius a. um. qd in momento fit. Ambro. Syros do h'eliseus quos oblidentes in ciuitate induxerat momentaria cecitate percussos: cum quo ingrederentur videre no poterat.
Monna: insula Anglie seu britanie: que teste Comelio tacito incolis est valida & receptacula p'ugaz. Est et euidē nois insula i Rheno fluuio frisse prima. Diod' bistorie: συχοργο απαρχαι ορσε: διαοπαυ λιρον τον ην ορα σφωρ εισ ηνσος Τραμωρ παρ αυ χουσουβρεσ αρ νιασ και μερη επισ Τρασεισ αιδια τουο πολεισ Δελουρω και κασ εετοροθισ και Διηρτασε.
Monos: latine solus. Monas nadis. vnitas. Amb. ad iustā. Unde nec numez monada: sed elementā numez i quibus ea cura est appellauerunt.
Monachus: latine solitari'. Monasteriū: solitudo.
Monarcha vel monarches: vnicus oim pnceps. Monarchia cū accentu in pe. vnus principatus.
Monoceros otis. & monoceron ontis. syllaba co: aial vnica cornu gerēs: & qui vnicoznis appellat equinum copus: caput ceruinū habēs mugitu horrido.
Monoculus: qui vnū tm̄ habet oculum. Monoculos in India nasci tradunt singulis crurib': qui se a caloye defendunt plantaz magnitudine.
Monopodiū: dicit mēsa vnico tm̄ pede subnixa.
Monogamus penul. core. vnus vrozis vir. Unde & monogamia. Hiero. De sancta sit monogamia: hinc ostendit q' bigamus in fiderum eligi nō potest.
Monogrami dicit iunt boies macri/prenues/ ac deco/lozes. Tractū a pictura: q' pulch' colorib' eoz porzet fin gis lineis: p'ue em̄ monogramos dicit pictura lineā.
Monodos penul. core. P'uisig filius: qui denti (ris. um loco os vnū crinū habuit: oloos em̄ dens. Unde monodos: quasi vnū deus: quē admodū pyr rhum epyrotaz regē habuissē. Plī. refert.
Monodia cū accentū i penult'. lugubris cātus q' fit a p'ca i defunctoz funerib': q' n̄ vnū cātus. Nā ceterz nētib' sola p'ca canit: b'ndi cant' etiā nenia dicit.
Monomachia: singularē certamē: κοροσ sol'. καχ'ια pugna. monomach': gladiator: q' sol' cū solo pugnat.
Monopoliū dicit: cū penes vnū aliq' vendendi potestas est: απο του μοροσ et πολεισ και vēdo: hoc fit cū vnus solus aliq' gen' mercaturz vniuersū emit vt solus vendat p'eciū suo mō statuens: quod genus hodie in multis rebus seruat: vt in corallis Ap'bie apud Rhodonē: in alumine i Sicilia & eturia. Quis passis in Achaia: bitumise in Iudæa. Quod q' greci Asphalton vocat: omne monopotion vulgo Asphal' tū dicit. Plau. Habes murrinā & calamū: potea monopolium instituire. Legimus apud Iustinianū monopolia nō esse intronitēda: qm̄ nō ad cōmodū rei pub. sed ad labē detrimētaz pertinet.
Monopbagia: victus ex vna re.
Monopbtalmus: lufcus: qui vnū habet oculum. Hecce μοροβαλμοσ.
Monporō pe. cor. vni' casus. Habet em̄ vnā vocem p oēs casus. Ap'osto: sine casu. habet em̄ solū rectum.
Monosilon penul. core. vnus columnz: οσιλοσ em̄ columnā greci dicunt.
Monologion: sermo vnus rei.
Monosceli: homies indici singulis cruribus: σκελοσ enim crus dicitur: qui et scio podes vocantur: q' i maiori estu humi iacentes σκιαπολοσ: hoc est vmbra pedis se protegant.
Monotropos: solitarius/ vnus moris/ solus.
Monorilō nauigiū ex ligno itegro: grece μοροξιλοσ
Monicus pe. cor. vnus fuit centauroz: de quo Iuue.
Quātas iaculet monicus qm̄os. Composit' ex mo/

nos & οροε: hoc est solus vnquis: q' pedē istar eq' habuerit. Est em̄ epitberō equoz q' solidas vngulas habet. Donychus do Athenaz portus est.
Monachy: arcadie mōs: q' n̄ sol' dicit siue sola sūmitas.
Monēch' cū oc dipb. por' et statio quedā Ligurie: ab Albinga opido distās stadiū q' dringētis & octogin/ ta. A monēci portu usq' i Thulciā vniuersū lit' cōtē nuū oimno sine portu est: exceptis quibusdā puis stationib' ad iactādas anchoras: nec est multaz aut magnaz capax nauū. Cōponit' ex μοροσ et οκοσ do mus: quasi sola dom'. Et dicit' port' Herculis: q' te ste Seruio. pulsis aliis illic Hercules solus habita uir: vel q' in eius tēplo alius deoz nō colitur.
Monēo es. monui monitū: significat sciētē seu memorē facio. Plau. in Pseu. Ad hoc volo monere te monēdas ne me moneat. Inde monitor: q' monet qd sit agendū: vt debet bona & vera amicitia: vñ renophō de miseria tyrānozū: ου μεν αν λεληθευ ου λε ιασ πολεισ οτι η φιλια μεγιστοσ ασταθοσ ουη διαστοσ αρθρωποισ εσσιπ.
Monitio que fit ante cōmissū obiurgatio post turpe factū. Licē. lib. iij. offi. Habēda ratio & diligētia est p' mū vt monitio acerbitate/ deinde obiurgatio contumelia careat. Interdū monere inuitare est: sicut inuitantur amici ad cenā. Teren. Sed vt diei temp' est: monere oportet: me hunc vicinū p'banā ad cenam veniat. Interdū artēdere seu inspicere. Aug'. Admonē diligēter iudge crudelis sepulch'z: ad iuce custodē as militā: manda vigilias: vt p'bes mortuū quē noluit cognoscere viuū. Construitur mō cū duob' actise vt moneo te hec. Dō cū ablit'. Teren. in An. Habeo p' illa re illū quo moneā p'be. Dō cū genitūo. Tale. mar. Ab eo qui prime solute a se legis sue admōnitus. Cōposita sunt Admoneo/ cōmoneo/ p'moneo & submoneo: quod est latēter moneo. Teren. in Eu. Tum ad eā submonuit me Parmeno.
Monitorius a. um. qd monerē: vt liber monitorius.
Monitus us. pe. cor. & monitio: idē significant.
Moneta dicta est: q' nos signi impellione: vel auctoris vel p'eciū moneat. Quo etiā noie dicta est Juno. Licē. lib. j. diui. Post cladē illā maximā a senonibus gallis factā audita vox ex arce Junonis fuit. Ex quo Juno illa appellata moneta est.
Monetarius: qui monetā cudit.
Monetalis et hoc monetalē: quod ad monetā perinet. Amb. lib. d' paradiso. Hoc bonū aux decoz & mone/ tale qd nō corruptibile/ sed qd eternū est. Apul. de asl. T' lotina p'ciofissimis monilū & auro monetal' conis refert' icincta. Et monetales triuitri dicit' sunt: si cur scribit Dōpo. in r'cōsul'. eris/ argēti/ auri stato.
Monedula: auis ex graculoz genere: quasi mo/ (res. netula/ q' monetas furripit. Huius em̄ aui furacitas argenti atq' auri p'ecipue est.
Monile penul. pro. ornamentū gutturis quod solet de collo virginum pendere: & grece ορμικοσ nunci/ patur: inquit Hiero. Dicitur q' virtutes admoneat. Nā primo ob aliq' egregiū factum dari solebat. Quid in fast. Vrat digitis gēmas: dat lōga monilia collo. Sed nō solum hominū/ verum etiā equoz pendens a collo monile vocatur. Virg. de equis latini. Aurea pectorib' demissa monilia pendēt. Hel. Equitātū frenis ephippis monilib' p'balericis refulgentē. Monile etiā segmentū dicit'. q' quibusdā b'actrolis quasi p'fegminibus cōstet.
Monumentū dicitur quicquid nos monet: siue mone/ re potest quid sit illud in quod intendimus: vt tituli/ sepulchra/ statue/ fana/ portic' / carmina/ bistoria/ do/ cumētā/ doctrina libri: ceteraz que nos aliquid rei p'eterite moneant. Unde Licē. ad Celsarē. Sed ego que monumenti ratio sit homine iplo admoneo: q' ad

memoria magis spectare debet posteritatis q̄ ad h̄
sentis repositis gratia. Florētius iureconsult. sic scri-
bit. Monumentū generaliter est res memorię causa
in posterū pdicta: in quā si corpus vel reliquie inferan-
tur/ nec sepulchz: si dō nihil eoz inferatur: erit monu-
mentū memorię causa factū: quod greci Tenotaphiū
appellāt. Var. Monumenta a monendo: quę sunt in
sepulchris. Et ideo sim vitam quo pretercuntes ad-
moneant et se fuisse et illos esse mortales. Ab eo cęte-
ra quoq; scripta ac facta memorię causa monumenta
dicta. Cūq; dicit candida dido esse sui dederat mo-
numentū et pignus amoris.
Mons: terre tumor altissimus: ab eminendo: quasi emi-
nens dicitur: ppter quod omne quod eminet mōs di-
ci potest. Cūq; dicit. Deruptus aque mōs. Sumit quā-
doq; p. laro. Idē. Pręstantes vncis manib; capita
spera mōtis ferro inuasisset. Sialiq; sarā p mōtes:
vt apud eundem. Sapi de veritate pastor. Dūc septi
montū: locus qui habet septē montes.
Mōticulus dimi. paru' mōs. Dicit' et mōticellus.
Mōranus a. um. qd est ex mōte: vt mōrani imbres.
Mōtosus a. um. vbi sunt multi montes: vt montosa re-
gio/ mō montuosa. Plin'. Hascit in mōtosis et aspe-
ris aliquādo et herbosis. Cūq; lib. vii: Et te mōtose
miseri in p̄sela nūse.
Mōsterratus: regio Italię: cui' fines sunt hinc pad' in/
de Apenninus et tartar' amnis. Et supiori pte montes
primi mōcauerio vbi pedemontū incipit.
Mōtiagus pe. cor. qui p montes vagat.
Mōtigena: in mōte genitus.
Monstrū: a monstrando dicit' est/ q̄ aliquid significan-
do demonstrat. Cice. de natura deoz. Dōstra p̄di-
ctiones et p̄sentiones rerū futuraz: quid aliud decla-
rant nisi hominibus ea que futura sunt portendi p̄-
dicere: quo illa ostēta mōstra/ portēta/ pdicta dicunt.
Cūq; lib. vii. polipbemū vno oclū mōstrū horrendū in-
gens appellauit. Et sic quicqd est natura deoz/ me: hoc
est ppter naturā: aut deficit aut excipit monstrum: et
res mōstrosa est. Terē. in Lu. Quid istuc nā monstri
ebus est et vitauit virginē: cōtra rerum naturam fa-
ctū est. Ostentū q̄ ostendat et in corpe quādoq; sicut
martyres: q̄nq; aio: sicut Salomō: qui infatuatus est
ob amorē feminz. Quāq; etiā in rebus. Et hi omnes
vt ostentū et exemplo essent alijs. Sal. in Jugur. Sed
qm̄ eo natus sū/ vt Jugurthe scelerū ostentū esset.
Quāq; monstrū ponit p monstracione: vt apud Cū.
Dōstra deum refero.
Monstruosus a. um. et monstrifus a. um. Luc. libro. j.
Dōstrifus homi partus.
Monstrificus: qui monstra dicendo vel faciēdo demon-
strat. Plin'. Inuenta in his et ratio inferēdi mōstri-
ficis hominū ingentis.
Mōstro as. ostēdo/ declaro/ q̄m p mōstro do. Teren. in
Adel. Scio vbi sit: vey hodie nūq̄ mōstrabo. Qui
cōposita sunt Cōmōstro/ demōstro et p̄mōstro.
Mopsopia: Attica regio: a Dopsopo rege sic dicta:
vt aueros est Strabo.
Mora: expectatio/ temporis dilatio. Plau. Cui mora
semp obfuit/ diligētia p̄fuit.
Mozula dimiuiuiū. Aug' lib. x. Cōsel. Quęro: qm̄ di-
es dicit' non tñ mozula solis super terrā: p̄m q̄ aliud
est dies/ aliud nos.
Mozor: raris. expecto. Plau'. Nihil mozor istas ma-
gnas dotes dapsiles: hoc est/ nihil curo/ nō expecto.
Et mozari est detinere/ retardare. Quinti. Quid me
adduc dater retines: qd mozaris abeunt: Plau' in
Epi. Nihil ego te mozor: id est/ differo/ vel expectare
facio. Itē mozari: manere. Diero. Quanto studio et
amore cōfēderim: vt pariter in gremio mozaremur.

Itē herere/ dubitare. Cūq; lib. Quid ye mozor: si vna
oēs ordine habetis actiuos. Et in alijs significatiō-
bus habet primā corruptā: mozari dō prima pducta
significat insanire. quod ostēdit Sue. scribens solitū
esse dicere. Meronē desisse Laudū inter hoies mo-
rari. Itē greci. μωροσ stultū dicunt: et fatū videba-
tur dicere Laudū desisse manere et viuere inter ho-
mines: cū intelligi veller eū desisse per mortē delira-
re et desipere qui viuus delirauerat. Sic p̄ lautus in
Tri. Amoz mores sunt mozos et mozolos efficit.
Cōposita a mozor/ sunt Cōmozor: quod est maneo et
firmā habitacionē habeo. Lactā. lib. vii. Cui' posteri
cū diuitus in egypto cōmorantes in magnā frequen-
tiā creuissent. Ambro. dō de sanctis Bernalio et pro-
thasio posuit. p̄ abstinere/ cessare: vt inquit. Mozor
vos et moneo/ vt a deoz nōstro in iuris cōmōtates
ad immolandū eis deuoti studentis insistere. Demo-
ro: in mozor/ mozā trabo. Lactā. libro. ii. Sed vey cor-
ne si fuero in p̄positōe rerū cōtrariaz diuinus immo-
ratus. Remozor. Et habet pe. cor.
Mozus arbor: moz fructus: a moza. i. tarditate: vt qui-
dā purant: Nam postrema oim arbor mozus floret:
ppter quod pudentissima arbor dicitur: quia legi se
a frigore nō sinit. Sunt tamē qui a greco idē nominis
deriuēt. μωροσ: em nigrum dicitur. Dōia quo-
q; in rubis sunt: sed multū ab his differentia. Col. li.
ii. De primo mozū ab idibus februarij vly in equi-
noctium vernale recet seres.
Mozatus: qui bonis moribus p̄dicit' est. Plau. i. Bul.
Dum mihi mozata veniat dotata est satis. Teren. in
Dey. Sed quid mulieris vrozē habes/ aut quibus
mozatā moribus. Et est participiū sine verbo.
Mozigero: moz gero/ obsequor: et quasi ad alteri' vo-
luntatē mozes transmo. Teren. in Adel. Si ad
lescenti esset mozigeratus.
Moziger pe. cor. obediens.
Mozalis: ad mozā pertinens. Unde Scientia mozalis
que de moribus tractat.
Mozos grece latine stultus. Plau. in Tri. Amoz mo-
res hominū mozos et mozolos efficit. Unde per an-
nominacionem mozes mozi dicuntur stulti et fatui:
vnde mozones nominantur.
Nonones: stulti. Aug' ad Diero. Quidā tante sunt fa-
tuitatis: vt nō multū a peccatoribus differāt: quos mo-
riones vulgo vocamus.
Mozosus: curiosus diligēss: qui nimis exacte oia fe-
ri erpōscit. Porphyrio. Ille est mozosus: q̄ multozū
moz inter se p̄trarioz est: vnde senecus mozosa. Ju-
cro: Seneca est: mozosū gen' iracūdię esse delicatū.
Nā quādo res pene nulla animo hois cuncta fastidi-
entis satisfacit: ea p̄rie mozofiras est. Li. lib. j. d. oia.
Cūq; adeo mozofis lum': vt nobis non satisfaciat ipse
Demosthenes. Sue. de Lela. Lircs cozpis curā mo-
rosior: vt nō solū tonderet diligēter/ sed etiā velleret/
tur. Et a moze descēdit: cui' prima pducit.
Mozologus pe. cor. q̄ in sermone mozosus. i. molest' ē:
vā et sermones hmoi dicunt' mozologi. Plau. Hec
molestū essent sermōnibus mozologis vt.
Morbus est habitus cuiuscūq; cozpis p̄tra naturā: qui
vium eius faciat deteriorē: als in toto corpe: als in
parte accidere solet. Totius cozpis morbus est/ velu-
ri p̄trabis et febus: partis autē veluti cecitas/ aut pe-
dis debilitas. Et apud iuriscōsultos scriptū est moz-
bū et vitium distare: q̄ morbus rēpōnalis sit imbeci-
litas/ et sanari queat: vitium perpetuū impedimētū.
Li. lib. iiii. Tuf. ait: morbū esse totius cozpis corru-
pționē: velu febus est. Vitium: cū partes cozpis
inter se dissident. Et quo prauitas mēbroz/ distortio
deformitas morbi in anima: dicunt' vitia inueterata
et dura: vt est Auaricia/ ambitio.

Morbidus a.um. quod est morbo infectum. Idē signi-
ficat morboſus.

Morbificus a.um. quod morbu infert.

Mordeo mordeſ: morde et morſuſi. Luca. Exhibu-
it primus chalibem frenosq; mordeſ. Plautus in
Trige. Mi fugiſſem inquit medium credo p̄moz-
ſiſſet. Et aut mordere dentibus ledere. Per transla-
tionē ſo ſignificat detrabere/pungere. Luce. Apio.
• Heq; nō me tamē mordeſ aliquid quomodo ea tue-
ar que mibi tuenda ſunt. Lōpoſita ſunt Admordeſ:
valde mordeo. Virgil. lib. ii. Georg. Durq; vene-
nū dentis/et admorſo ſignata in ſtirpe cicatrix. Lō/
mordeſ: ſimul mordeo. Demordeſ: morſu decerpo.
Immordeſ: morſum inſigo. Obmordeſ: circūmor-
deo. P̄mordeſ: ante mordeo. Remordeſ: crucio/
ſollicito. Virgil. Quādo hec te cura remordeſ. Pro
pue em remordeſ: eſt illā a quo quis eſt morſus mor-
dere. Lact. lib. vj. Sed q; ipſe caninā faciendā ſicut
Saluſti⁹ ab Apio dictū referi/eretur: voluit hoiez
canino mō viuere/ vt remordeſ: lacceſſitus.

Morſus a.um. participiū. Pli. Datur morſis a rabio/
ſo ne rabidi ſiant.

Morſus us. nomē mō. p dentū leſione: mō. p maledicē
tia ponit: et morſus ē qui grece dicit ſcōma: qm̄ ſigu-
rat eſt. Sepe em̄ fraude vel vrbantate reat: vt ali-
ud ſonet/ aliud intelligat. Idē ſignificat morſio.

Morſinacula diminutiū: parū morſus. Plau. i Di-
li. Lōp̄ſſioes arte amantū compaſ; teneris label-
lis molles morſinacule.

Morſar: qui mordendo ledit: vel qui alijs detrabit. A
quo morſacitas.

Morſico cas. penul. core. dolorem aſſero: perinde ac
ſi morſu lederē.

Morſicus penul. core. aduerbiū: ſignificat mordēdo.
Plau. in Cur. Danū arripuit morſicus. Idem
ſādudū oportuit naſū ademptū mordic⁹. Aliqñ ſi
ſignificat ſtrictū/ et quaſi morſu ac dente. Sue. in Lē-
ſa. He libelli q̄s tenebat madefierē: paludamentuz
morſicus trahē/ ne ſpolio ponereſ hoſtis.

Morſicibus pro morſibus. Plautus. Anni me morſi-
cibus ſciant.

Morſicatum ſignificat mordendo: Ar. Sicut pulli in-
cedunt: et in bellis morſicatum ludunt.

Mors a mordendo: vt inquit Aug⁹ lib. cōtra Pelagia-
nos. Eius hec ſunt verba. Mors p̄uatio vitę ē no-
men em̄ habēs/ nō eſſentiā. Et ideo deus eius auctor
eſſe dicit nō p̄t. Quicq; em̄ deū feciſſe dicim⁹ habet
eſſentiā. i. ſpecies eſt. Eſſentia em̄ dicit ab eo qd eſt.
Mors ergo nihil eſt niſi nomen recedēte vita: ſicut
fames eſt defectus: ſitis eſt gentia potus. Tenebrę
abſentia lucis. Sterilitas defectus ſetus. Silētiū vo-
cis abſentia. Inopia p̄uatio facultatū: et ſi qua ſunt
alia que rerum p̄uatiōe nihil eſſe niſi nomē inue-
niuntur. Spinor nāq; q̄ ideo mors hoc vocabulum
accepit: eo q̄ morſu qdāmodo venenoſi ſerpentis. i.
diaboli in padſo Adaz fuerit interempt⁹. Tunc em̄
ſerpēs morſu decepti Adā: qñ eū p̄ cōcupiſcētiā mor-
dere: hoc eſt edere ſuaſit illicita. Et (vt dicit) p̄terea
mors quaſi a morſu nomē accepit. Cū dñs in D̄ſee
p̄beta morti imitans dicit. Ero mors tua o mors:
ero morſus tuus inferne. Sunt qui mortē ab emeri-
ta ſā vita: hoc eſt ſā acta et abſoluta nominatā velint:
et mortuos quaſi emeritos appellatos/ q̄ ab mortali
hac militia abſoluti quaſi veterani quietoz ſā ſtatuz
ſunt adēpti. Alii a greco trahunt: hoc eſt ab μωρος
quod ſortē/partē/ mortēq; ſignificat. Mortos autē ab
μωρον deſcēdit: quo verbo partiri ac ſepare ſigni-
ficatur. Nā quid aliud eſt mors q̄ animę a corpore ſepa-
ratio. Platonici diſſimulant mortē ſic αθανατοσ eσν
T̄p̄ ψυχης και σωμιατοσ Διαλυτοσ. Hęc eſt

Mors ē aīę corpūſq; diſſolutio. Mors etiā dea a gē-
tibus putata eſt: q̄ mortis potēs eſt. Hęc Luce. nocti
et berebi ſiliā fuiſſe ſcribit Sa. In ſcopulis mors ſe-
ua ſedet. Declinatq; in plali hoc nomē mors. Aug.
lib. j. de ciui. dei. Vlti multaz mortū ſeda varietate
cōſumpti ſunt. Et itez itez in eodē. Cū autē vnicui
q̄ mortaliū ſub quotidianis vitę hui⁹ caſib⁹ innume-
rabiles mortes quodāmodo cōtinentur.

Mortoz eris. et ir. quarti ordinis. Duid. lib. iij. De/
tam. At ſtrepitū mortēq; timēs cupidūq; morri: ſi/
gnificat mori vita decedere. Luce. p̄teritū eſt mortu-
us. Cū Aug⁹ lib. iij. de ciui. dei. Mō importune ne-
q; in cōgrue arbitroz dicere: et ſi nō humana induſtria
iudicio fortaſſe diuino: vt hoc verbū qd eſt mori: in
latina lingua nec grāmatici declinare poterit/ ea re-
gula q̄ cetera talia declinant: nāq; ab eo qd eſt outur
ſit verbū p̄ſentis temporis ortus eſt: et ſi qua ſimilia
ſunt que p̄ p̄teriti temporis participia declinant: Ad
eo ſo quod eſt mortuus: ſi queramus p̄teritū tēporis
verbū reſpōderi ſolet mortuus eſt/ littera gemina-
ta. Sic em̄ dicit mortuus quomodo ſatuus/ ardu⁹/
carduus/ cōſpicuus: et ſi qua ſimilia: que nō ſunt p̄g-
teriti tēporis. Sed quonā nomina ſunt ſine tempo-
re/ declinātur. Illud ſo quaſi vt declinetur: quod de-
clinari nō poteſt p̄ participio p̄teriti tēporis ponit
nomē. Cōuenienter ergo factū eſt: vt quemadmodū
id quod ſignificat nō poteſt agendo ita ipſum verbū
nō poſſit loquendo declinari. Lōpoſita huius verbū
ſunt: Lōmorio: ſimul morio: vt illud. Et ſi oportue-
rit me cōmori tecū/ nō te negabo. Demorio: emori/
oz/ intermorio: et p̄morio.

Mortuum mare dicitur: quia nihil viuuz gignit: lacus
eſt Syrię in prouincia Pentapoli: qui nihil p̄ter bi-
tumen gignit: nihil in eo graue ſubmergit. Ideo Ab-
p̄bal⁹ vocat⁹ q̄ omnia in eo tuta ſunt. B̄gece αρααλ
τοσ tuta men dicitur.

Mortalis: qui morti ſubiectus eſt. Luce. contrariū eſt
Immortalis: vt Deus immortalis.

Mortuale: qd ad mortuos pertinet. Plau. in An. Hęc
ſunt nō nūq; nō em̄ mortualia. Cū emortualis dies
in quo quis eſt mortuus: ſicut natalis i quo q̄s natus
eſt. Idē. Certū eſt em̄ hunc emortualē facere et nata-
li die. Mortualia etiā dicunt q̄ mortua ſunt.

Mortiferus a. um. pe. cor. qd mortē aſſert. Col. lib. iij.

Et etiā mortiferus ſerpētis ictus.

Morticinū pe. p. ex angue correptū: morticinā carnē dī-
cimus animalū q̄ nō ſunt macrata/ ſed p̄ ſe mortua.
Pli. Sola hec autē i eo genere morticinā carnē non
atigit. Ar. Morticinę ouis nō patiūſ velci carne.
Morticini clauī dicunt pedū q̄ veluti morticina car-

Mortariū: vas in q̄ res q̄ reſoluēde ſūt/ piſtillo (ro ſit-
terunt. Plau. in Auſ. Cultrū ſecurim piſtillū morta-
riū: q̄ vrēda vaſa ſemp vicini rogāt. Luce. dimi. ē mor-
tariolū. Hiero. in Humeris. Donē cū eo thuribu/
la mortariola: cyathos et crateres ad vina fundēda.
Eſt et mortariū lac⁹ cōceptaculū in quo calx ſiue intri-
ta ſubiact ſeruatur: q̄ loca etiā plebi hodie morta-
ria appellant: vt eſt apud Pli. lib. xxxvj.

Morpbolis penul. pd. latine dicit mutatio. Inde mor-
pbeta: inſirmitas que colorē mutat: et metamorphy-
ſis tranſmutatio.

Morozis et morozis: per deliriū et inſania: quotiens cū/
q̄ et ſomnifico grauamine reſpiſcentia nō datur ad-
mentē. Hęc em̄ nō modo memoriā/ ſed viſū quoq; ra-
tionis intercipit.

Moses ſis. et moſi: ſicut et Achilles is. achilli: nomē in
clyti iudeoz dicit. Iuue. Tradidit arcano qd cūq;
volumine moſes. Arato. Mō hec te iunia moſes cō-
didit. Et interpoſto p̄ piſſo Moyſes dicit: quod ha-
bet in frequentio viſu. Sequi. Quid q̄ et hēli⁹ et

claz videre moysē. Scribit Josephus ex euentu rez
nomē inpositū fuisse. i. ex aqua saluar. eo q̄ de flumi
ne sit saluatus. **Moy** egypti aquā dicunt: scō do sal
uatus. Dicit̄ r̄ moysus moysēulq̄.
Mos oris: est vitę institutū consuetudine firmatū. **Tar**
ro ait mox̄ esse institutū animi: quod sequi debeat cō
suetudo. Interdū sumitur pro consuetudine appro
bata que habetur pro lege. Interdū in malū: **Mā** r̄
boni et mali mores dicuntur. **Plaur** in **Tri**. **Moz**
bus bonos inuasit mores: qui dū egrotant intermor
tur: mores mali q̄si herba irrigua succreuerunt. **Minc**
fit **Horatus**: moralis: mougeratus: et diminutiū
moillus: paruus mos.
Mossin: populi **Astę** versus septentrionē: q̄ vt **Pō** po.
lib. i. refert. **Turres** lignas lubēat: notis corp̄ omē
psignāt. pp̄atulo velsunt: p̄miscue p̄cūbunt: r̄ palā
reges deligunt: vinculisq̄ artissima custodia tenēt.
Moueo ues. moui motū: notę significationis. **Clar**.
Postero die castra ex eo loco mouent. Per transla
tionē mouere ponitur pro excludere. **Cicero** lib. iij.
offic. **Quid** ergo nōne nocet qui quodā quasi vene
no periciat: vt veros hēredes moueat: in eorū locū
succedat. **Houere** animū ē inducere/alicere. **Cirgi**
lius libro. iij. **Georgic**. **Mō** vmbz̄ alroz nemoz non
mollia possunt **Prata** mouere animū. **Ser**. **Houere**
animū: in suū desiderū illicere. **Houere** tragedi
as: significat verbis rem atrocē et indignā efficere:
quale est opus tragicor̄ de rebus atrocibus semper
mestisq̄ loquentiū: sicut ecōtrario. **Comedias** agere
pro ridicule ac dicaciter loqui. **Cōposita** huius ver
bi sunt: **Amoueo** ad moueo: que sunt contraria. **Vi**
de in dictione **Amoueo**. **Cōmoueo** / **dimoueo**: diuer
se siue diuersimode moueo. **Terent** in **Adelph**. **Ca**
ue nūc oculos a meis oculis quoz̄ dimoueas tuos.
Lactanti libro. vij. **Cū** discussis fluctibus et in vtrā
q̄ parte dimotis: per scēcā populus gradere. **Emo**
ueo: extra moueo. **Idē** libro quarto. **hominūq̄** men
tes emotas / r̄ malis incurfibus furiatas / i sensus pri
stinos reponēbat. **Promoueo**: vehemēter vltra mo
ueo / plongo vltra eo. **Terentius** in **Andria**. **Quā** tu
impudens / nō sar habes q̄ tibi dieculā addo / quantū
huic pmoueo nuptias: id est plōgo. **Permoueo**: val
de moueo. **Salu**. in **Jug**. **Epistimans** a verbalē dolo
re permotū iniurias suas vindicatur manu. **Demo**
ueo: deorsū moueo. **Liu** libro sexto. **Quantū** roma
na se inuepit acies: tantū hostes gradu demoti. **Re**
moueo: alieno / discedo / sollo. **Lactanti** libro. iij. **Ab**
eiunodi questionibus se remouit. **Liu** libro secū
do. **Hunc** tu (inq̄) **Luci**. **Larq̄ne** remoue merū. i.
aufer. **Cice**. **Latoni**. **Si** quisq̄ fuit vnq̄ remorus ab
inani laude r̄ sermōibus vulgi: ego profecto is sū: id
est alienatus. **Idē** **Tironi**. **Accepimus** cōditiones:
sed ita vt remoueat p̄sēdia ex his locis que occupa
uit: id est alio mittat. **Demoueo**: deorsū moueo. **Aug**
libro. vij. **Cōfess**. **Statim** q̄ cognitū manu apprehen
sa remouit a turbis. **Sūmoueo**: elā siue subrus / vel a
lōge moueo. **Col** lib. i. **Cū** liceat vel cauere / ne talis
p̄ficiat negotio: aut ita p̄p̄ositus vt sūmoueat / cu
rare. **Idē** lib. v. **fructulq̄** sūmor a terra min⁹ putre
scit. i. de lōge positus.
Moto as. frequentatiū. **Cirg**. **Siue** sub incertas ce
p̄bris motatid⁹ vmbzas. **Siue** antro potius.
Motabilis: qui frequēter mouet. **Dicero** in **Sen**. **Cre**
uit de oēm animā viuētē atq̄ motabilē.
Motus ta. r̄ participiū. **Cirgilius**. **Sed** motos p̄ze
stat cōponere fluctus. **Notus** tus. ipsa motio. **An**
de sit terre motus.
Motū a. um. qd̄ mouet r̄ nō p̄manet. **Ido** in **expositi**
one **Andrie**. **Re** nihil est. **ap̄iū**. **A** p̄sona cuiq̄. **ap̄iū**
perpetuū / nō ipale ac motuū.

Mora cilla: auis que semp mouet caudā: vulgo **Lauda**
tremula dicitur.
Mor aduerbiū significat statim. **Terent** in **P̄bor**. **Ex**
pecto q̄ mor veniat. **Idē** significat paulopost vt post
ea. **Cice** lib. j. de ora. **Terū** illa mor: nūc de ipsa ex
citatione quod sentias querimus.
M **Ante** **V**
Mucor: lanugo q̄ diutino situ cōtrahit: quādmōdū in
pane / carne / aliisq̄ b̄mōi fieri videmus.
Mucidos a um. quod mucros / hoc est musā habet. **Ju**
ue. **Neq̄** em̄ omnia sustinet vnq̄ **Ducida** cerulei pa
nis cōsumere frusta.
Muceo ces. mucui: mucidos sū. **A** quo mucelco: muc/
dus sō. **Plin** libro. xvij. **Inter** q̄ expozrigi in sole
sup lintea: quod nisi festinato peragat lurido colore
mucelcere. **Lato** de re rus. **Ani** singulę vine dabant
quod neq̄ accet neq̄ muceat.
Mucosus: nariū humiditas et crassior pituita. **Latull**.
Duccus et mala pituita nasci. **Hinc** mucosus: q̄ est
mucro plenus / vel a mucro lēsus.
Mucro: pp̄ie culpis et acumen ensis ac telozū. **Apul**.
Circulatorē asperē equestre sp̄atā infesto mucrone
deuorasse. **Sen**. ad **Lucil**. **Bladiū** bonū dices non
cui deauratus est balbeus: nec cui vagina gēmis di
stinguitur: sed cui ad secandū subtilis est acies: et mu
cro munimētū omne rupturus. **Impropie** ponitur p̄
ense. **Hinc** **Ducronatus** a. um. quod est acuti: r̄ ad
mucronis spēcē formatū.
Mugil r̄ **mugilis** pe. coz. genus piscis capitosi. **Heptia**
capite **Cephalon** appellat̄: q̄ oim pisciū squamis inter
rectoz̄ vel oclissimus est: adeo vt trāseria nauigia in
terim sup̄naret. **Hui** natura esse fert̄ q̄ abscōdito in
metu capite / totū se occultari existimat.
Muginor: penul. core. murmuro. **Lucil**. **Duginamur**
molimur / subducimur.
Mugius: cognomen romani cuiusdā: a frequenti mur
muratione: a quo **Dugiola** porta: cui ipse aliquan
do p̄sēdit / nominata est.
Mugonia: porta **Rome**: a mugitu / q̄ per eā venale pe
cus intraret. **Hec** et **Trigonia** appellata est: hoc est
triū angulozū.
Mugio gas. mugui vel mugū: itū: ficticiū verbū a voce
boū. **Ande** mugitus penul. produ. ipsa vor. **Liu** li
bro. j. **Inde** cū actę boues quēdā ad desiderū (vt sic)
relictarū mugissent. **Cirgilius**. **Dugitus**q̄ boū. **A**
mugitus similitudine venti quoz̄ et tonitrua aliq̄
mugire dicunt. **Lactan** lib. vij. **Cur** emicent fulgura
tonitrua mugiant. **Huius** cōposita sunt **Admugio**:
quod est iuxta vel post mugio. **Clau** lib. iij. **Omni**
bus admugit quoz̄q̄ it. **Immugio**. int⁹ vt valde mu
gio. **Cirgil** lib. iij. **Curuis**q̄ immugit etna cauernis.
Remugio: resono. **Idē** lib. iij. **Georg**. **Et** vor ascensu
nemoz ingeminata remugit.
Mulgo as. palā facio. **Plau** in **Cist**. **Pro** puella seruus
lus nequā qui dū n mulgat atq̄ villicū. **Hui** cōposi
ta sunt **Dimulgo** r̄ **Domulgo**: de quib⁹ alibi.
Mulgeo es. si vel n. multū r̄ multū. **Disci**. **Dulgeo**
quoz̄q̄ multū facit: quos differentie causa quidā mul
ri prulerunt: quia mulceo quoz̄q̄ multū facit. **Est** autē
Dulgere lac e māmīs exprimere. **Cirg** lib. iij. **Be**
oz. **Ad** surgente die muliere hostisq̄ diurnis **Hoce**
premit. **Trāserē** tū ad alia. **Eius** cōposita sūt **Emul**
geo. **Col** li. vij. **Sed** p̄ziusq̄ hoc fiat egiuq̄ emulge
dū est. **Terent** in **P̄bor**. p̄ translationē dixit. **Emulli** ar
gento senē: qd̄ est: sine laboze sustuli. **Immulgeo**: in
tus mulgeo. **Plī**. **Fabulosū** arbitroz̄ de strigib⁹ vbe
ra eius infantia labus immulgere.
Muletra ē. ipsū lac multū / seu emulcio aut vas in quo
mulgetur. **Cirg** iij. **Geor**. **Hinc** largi copia lactē